

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Septembrie 2015

Faptele Apostolilor, 6:15:

" Toti cei ce sedeau in sobor s-au uitat tintă la Stefan, și fața lui li s-a arătat ca o față de înger."

Pastorul Richard Wurmbrand a petrecut 14 ani în închisorile comuniste din România.

Sabina Wurmbrand a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Cristos aproape trei ani în aceleși închisori.

Meditație nepublicată a Sabine Wurmbrand

Fie ca această meditație referitoare la martiriul Sfântului Ștefan sa fie numită:Dumnezeu și salonul său de frumusețe.

Vin dintr-o lume mai deosebită.România,țara mea natală era o țară comunistă. Vin dintr-o lume a închisorilor și a lagărelor de muncă forțată.O lume cu multe,multe spaime si multe,multe lacrimi.. Și orice v-ar spune ziarele sau chiar oameni ai bisericii, nu uitați de lacrimile fraților și surorilor voastre din țările comuniste. Sunt mii de femei în închisorile comuniste. În lagărul de muncă unde am fost închisă erau,deasemeni închiși,cel puțin o sută de mii de bărbați. Când bărbații erau închiși în închisori,bisericile și creștinii rămneau fără pastorii lor. Comuniștii adunau deasemeni și femeile creștine, și mii și mii de femei erau aruncate in închisoare sau lagare de muncă.

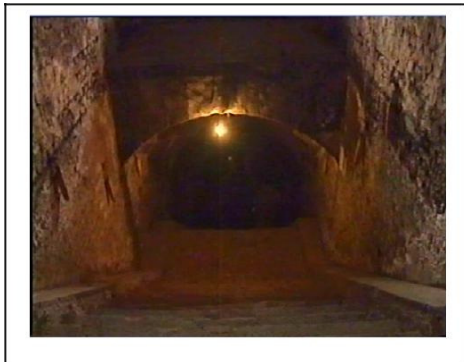
Când eram in închisoare,fără nimic,nemâncate,bătute,munceam la un moment dat la construirea unui canal și trebuia să aruncăm pietre grele într-un râu. Așa că ridicăm aceste pietre grele si pietrele ne tăiau mâinile și le făceau să sângereze, dar nu numai mâinile noastre sângerau , ci și inimile noastre sângerau. Mame și soții în spatele ușilor zăvorâte si a barelor de fier. Câteodată comuniștii aduceau câțiva copii într-o celulă vecină și începeau sa-i bată. Noi eram șase sau șapte in celula de lângă și,când copii au început sa țipe și să plângă,una dintre noi a spus;"este Maria mea".Am început toate să plângem. Fiecare era convinsă că era copilul ei,căzut în mâinile comuniștilor,care era bătut. Toate am strigat, "Copilul meu!",chiar dacă nu i-am văzut pe acești copii..

Aveți copii. Prețuiți-i. Oferiți-le din timpul vostru. Oferiți-vă inima copiilor voștri. Mulțumiți Domnului că-i aveți. Comuniștilor le-ar plăcea să-i aibă în mâini pe ei,și mintea lor deasemeni.

Așa că munceam la acest canal. Nu știam niciodată ce zi este. Nu exista duminică, nici Crăciun sau Paște. Câteodată, când lucram pe câmp, cineva șoptea "E duminică" și puteai vedea prizonierii muncind și vărsând lacrimi, amintindu-și o astfel de dimineață frumoasă pe care o putuseră petrece altădată în casa Domnului. Ar trebui să vă prețuiți biserica, pastorii. Rugați-vă pentru aceia care azi, cu miile și miile în blocul communist, în țări precum China, Coreea de Nord, chiar și Cuba, sunt pe undeva înghețați, înfometate, bătuți. Amintiți-vă de aceștia. Rugați-vă pentru ei și învățați să mulțumiți Domnului pentru multele binecuvântări pe care le aveți.

Într-una din aceste duminici când am fost aduse în celula noastră, câteva dintre noi, cinci sau șase femei, ne-am adunat pe ciment, sub pat pentru a reuși să ne rugăm împreună fără a putea fi vazute prin vizetă, pentru ca ușa avea o deschizătură, o vizetă. Nu am avut o Biblie. Nu am văzut o Biblie. India, precum știți, este o țară săracă, foarte, foarte săracă. Când am vizitat India le-am spus creștinilor indieni, "V-ați gândit vreodată cât de bogați sunteți? Întotdeauna auzi vorbindu-se despre India cea săracă, dar v-ați gândit vreodată cât de bogați sunteți având Biblia?"

Comuniștii nu au putut să ne ia ceea ce am adunat în inimile noastre. Puțină credință, puțină speranță, și puțin din cuvântul Domnului. Mulțumiți Domnului pentru că aveți Biblia. Acolo este scris că Ștefan era plin de Duhul Sfânt și de înțelepciune de la Dumnezeu. Și când ești plin de înțelepciunea lui Dumnezeu și împreună cu Duhul Sfânt, nu e nici o mirare că fața lui era frumoasă ca o față de înger. Pe când vorbeam în șoaptă, sub pat, despre Sfântul Ștefan, aveam printre noi o doamnă, una dintre cele mai bogate femei din România. Ea nu era o creștină. Era închisă pentru că soțul ei fusese liderul politic al țării. Atunci, ea a zis, "Mă întreb despre voi creștinii, păreți a fi femei inteligente, dar cum puteți crede ca Ștefan, stând în fața dușmanilor săi, știind că poate fi trimis la moarte, cum puteți crede asta, că fața lui putea fi atât de frumoasă? O doamnă creștină a răspuns, "Îmi pare rău pentru tine. Tu nu-l cunoști pe Isus, fiul lui Dumnezeu. Căci oricând Isus vine în inima cuiva, El nu vine niciodată singur. Vine întotdeauna cu toate bogățiile Lui. El vine cu îngerii Lui. El vine cu gloria cerului astfel că, atunci când îți deschizi inima și Isus vine în inima ta să-ți fie Dumnezeu și Mântuitor, El aduce și frumusețea Sa. Și astfel Ștefan poate fi frumos precum un înger. Și, în timp ce vorbeam, ușa s-a deschis deodată, gardianul communist a venit direct la locul unde eram adunate sub pat, ne-a scos pe toate afară și ne-a dat fiecareia câte o bătaie teribilă; sângerând și pline de rani ne-a aruncat înapoi în celulă. Dar noi, creștinii, cunoșteam prețul ce trebuia plătit pentru că vorbeam despre Biblie și pentru că ne rugam. Ne era însă frică pentru această doamnă, cum va reacționa ea și ce va spune. Și, în timp ce ne gândeam la aceste lucruri, prima care a venit să-mi vorbească a fost această doamnă foarte, foarte bogată care acum era săracă și înfometată, cu fața sângerând toată, acoperită cu sânge și lacrimi. Ea a spus, "Acum știu foarte clar că acești comuniști îi persecută pe creștini, știu foarte clar ca ne-au bătut doar pentru că am vorbit despre Isus, și foarte clar pentru mine, aceasta este cea mai bună dovadă, că Dumnezeul vostru este într-adevăr Dumnezeu. Și Isus al vostru va fi pentru mine Isus Mântuitorul." Dar ea nu știa că acum fața ei, mânjita cu sânge și lacrimi, strălucea și era frumoasă precum fața unui înger.

Inchisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele în care deținuții erau obligați să doarma. Soba, doar pentru decor, niciodată încălzită în iernile friguroase.

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava.

“Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne pazim neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Următoarele fotografii spun tot. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Michael Wurmbrand.
Generozitatea creștină în acțiune: O întreagă poveste în imagini!

Ilie când a fost adus prima oară la orfelinat.

Cocioaba din care a fost salvat Ilie Prostire, la vârsta de 2 ani, de către lucrătorii Orfelinatalui Creștin Agape

Povestea lui Ilie Prostire

La vârsta de 2 ani, Ilie a fost găsit de Poliția Locală și de lucrătorii Orfelinatalui Creștin Agape, legat cu o frânghie, pe podeaua murdară din cocioaba arătată mai sus. Mama și tatăl lui, amândoi alcoolici disparuseră, bunica decedase de puțin timp, și doi unchi în grija cărora era Ilie, erau alcoolici de asemenea.

Lucrătorii orfelinatalui au găsit în jurul lui, știuleți uscați de porumb cu care copilul încerca să se hrănească. Pentru că nu existau acte, orfelinatalui a trebuit să-i stabilească identitatea cu ajutorul spitalului unde se născuse. Ilie mai are alți trei frați vitregi, toți aflați în cămine pentru orfani. În timpul celor 18 ani petrecuți la orfelinat, Ilie a crescut, a terminat liceul local cu note bune, a devenit un creștin dedicat și acum lucrează și este pe picioarele lui.

Ilie Prostire, 20 ani, a fost crescut timp de 18 ani în Orfelinatalui Agape

Orfelinatul Agape a fost fondat în 1993 în orașul Pașcani, România, de către pastorul Richard Wurmbrand și soția sa Sabina Wurmbrand (acum decedați).

16 copii ucrainieni prinși în mijlocul războiului sunt ajutați de Orfelinatul Agape să audă Evanghelia dragostei și a păcii

De la distrugere totală...

La un ragaz pentru pace!

16 copii ucrainieni au fost aduși pentru o perioadă de 2 săptămîni , direct din regiunea estică răvășită de război a Donetskului, Ucraina, la Orfelinatul Agape din Pașcani, România. Acestor copii li s-a revelat astfel mesajul de dragoste al Evangheliei prin eforturile conjugate ale unei creștine baptiste, Inna Prokopchuk, activă într-o organizație umanitară germană și Dorin și Carmen Gavrilă (în spate, mijloc și dreapta) conducătorii Orfelinatului Creștin Agape. Margarita, în vîrstă de 10 ani, venită dintr-un lagăr de refugiați ucrainian, a explicat cum obișnuia să trăiască cu bunicii ei care nu aveau nici o șansă să părăsească teatrul de război deoarece toate mijloacele de transport fuseseră distruse. Și-a exprimat admirația pentru viața din România unde nu mai auzea sunetul gloanțelor și al bombelor. Anastasia trăiește cu sora sa mai mică și cu mama ei într-un lagăr de refugiați. Dasha, care deasemeni locuiește într-un lagăr de refugiați, a explicat cum casa ei, împreună cu toate casele din vecinătate, au fost distruse complet. Mark, în vîrstă de 10 ani, și-a pierdut mama într-un bombardament al trupelor rusești. Cu greu a avut curajul să vorbească despre asta. Astfel, copiii ucrainieni, au întâlnit acești orfani creștini români care trecuseră prin grele încercări, fiind astfel încurajați să creadă în Dumnezeu pentru restul vieții lor.

Elena POPA
O mărturie creștină:

Sunt fiica lui Ștefan Nicolae, condamnat la 10 ani de închisoare pentru credința sa, pentru activitate în predicarea Evangheliei în România comunistă, în mișcarea creștină Oastea Domnului.

Eram destul de mare când ne-am despărțit de tata (închis în pușcăriile comuniste) încât să simt durerea despărțirii de singurul nostru sprijin. A fost foarte greu pentru că erau lipsuri mari, nimeni nu ne ajuta pentru că locuiam într-un sat, astfel încât ne duceam la culcare flămânzi. Mama lucra din zorii zilei pâna noaptea pentru a ne întreține, lăsându-ne sub supravegherea uneia dintre surorile noastre mai mari. Acum îi mulțumesc Domnului pentru toate. Am 68 de ani, căsătorita, locuiesc în jud. Galați, am 4 fiice și 2 fii. Unul este căsătorit iar celălalt lucrează. Este greu, dar, cu răbdare, Dumnezeu ne ajută să trecem prin toate.

Dumnezeu sa va binecuvânteze ca vă gândiți la noi, și ne rugăm ca Domnul Isus să vă păzească viața și familiile și sa aveți părtășie în viața eternă.

Stan Valerica
O mărturie creștină

Sunt Stan Valerica născută în Pechea Galați, România, căsătorită cu Stan David. Avem 5 fete, cea mare fiind profesoară. Soțul meu a fost reperator de ceasuri dar, pentru că în zilele noastre nimeni nu-și mai repară ceasurile, lucrează în agricultură și astfel putem să ne câștigăm existența. Am 59 de ani.

Tatăl meu, Mihai Nicolae a fost închis (pe timpul comunismului) timp de 5 ani între 1959-1964. Eram copil dar pot să-mi amintesc cât de greu a fost pentru că eram 8 copii. Bunătatea Domnului nu ne-a abandonat niciodată. Când tatăl meu s-a întors din închisoare, am crescut într-o familie creștină până când m-am căsătorit. Tatăl meu era un membru important al bisericii. Îi sunt recunoscătoare Domnului, soțul meu este implicat total în lucrarea Oastei Domnului, biserica noastră având 500 membri. Este dificil din punct de vedere financiar dar Domnul nu ne lasă. Soțul meu are multe programe, programe pentru tineret deasemeni și biserica noastră este într-o creștere continuă. Slavă Domnului că cele 5 fiice ale noastre sunt active în biserică și putem să-i urmăm tatălui meu care și-a sfârșit victorios viața la vârsta de 83 ani. Locuiesc în aceeași localitate cu mama mea pe care o vizitez des. Așteptăm cu nerăbdare să ne vedem cu toții în casa Domnului. Gândurile și rugăciunile noastre le îndreptăm către aceia care au inimă să ajute și să-i susțină pe cei în nevoie. Ne rugăm Domnului să vă dea toate binecuvântările Lui. Cu adâncă recunoștință și mulțumiri. Să vă dea Domnul pace și îndurarea Lui pentru totdeauna.

Sora Valerica

Preda Iovita
O mărturie Creștină:

Locuiesc într-un sat din județul Mehedinți, România.

Îmi amintesc cum tata a fost arestat într-o noapte de octombrie, la miezul nopții, 4 polițiști comuniști au perchezitionat casa, ne-au confiscat toate cărțile religioase, și multe publicații trimise de preotul Iosif Trifa (fondatorul Oastei Domnului.) După ce s-a făcut un inventar, a fost dus la Caransebes și apoi la Timisoara.

Dupa 6 luni l-au condamnat la 7 ani de închisoare petrecuți în închisorile din Aiud, Gherla (unde pastorul Richard Wurmbrand a fost închis deasemeni, în același timp, NT) și Jilava. Am fost avertizați să încetăm orice activitate religioasă. A fost foarte greu în acești ani și numai bunul Dumnezeu știe cum am supraviețuit și-I mulțumim că ne-a făcut victorioși.

Stepanescu Victoria
O mărturie creștină

Văduva lui STEPANESCU ILIE care a trecut prin 4 ani de pușcării comuniste românești. Ea a scris: "Soțul meu (decedat) a fost condamnat în 1959 la 9 ani de închisoare doar pentru că era membru al Oastei Domnului. La miezul nopții, 4 membri ai Poliției Secrete au intrat cu pistoalele în casa noastră, spunându-ne să ținem mâinile sus, verificând dacă avem arme și au luat toate cărțile religioase pe care le aveam. Am rămas singură să cresc 3 copii, fără nici un sprijin. Comuniștii ne-au luat deasemeni și casa, în timp ce copiii nu și-au putut continua școala din moment ce părinții lor erau văzuți ca dușmani ai guvernului. Soțul meu a executat 4 ani grei de închisoare comunistă și după aceea a găsit un loc de muncă cu mare dificultate. Acum locuiesc cu fiica mea și sunt recunoscătoare Domnului pentru ajutorul Lui în depășirea tuturor acestor greutăți."